

25 лютого виходимо на вулиці! — Демонструємо!

ХАЙ 25 ЛЮТИЙ ЗАСТАНЕ УСІХ ТРУДЯЩИХ НАНАДИ НА ВУЛИЦЯХ В ЛАВАХ ДЕМОНСТРАЦІЙ

Фішер Бренч, Ман.

Капіталістична господарка донеда до того, що робітникам та бідняцьким фермерам приходиться гнати голодну смерть або боротися за працю чи повне утримання. Робітники й бідняцькі фермери вибрали краще боротьбу за право на життя.

Одною з лавок цієї класової боротьби проти виголоджування трудящих мас буде на 25 лютого. В той день вийдуть робітники й бідняцькі фермери усіх капіталістичних країн на вулиці й демонструватимуть під проводом комуністичної партії свою готовність до ще гострішої класової боротьби проти виголоджування, за працю або повне утримання.

Домагання слухні й оправдані. За оті домагання демонструватимуть пролетарі по усьому капіталістичному світі. Хай не забравне і в той Міжнародний день в одного робітника й робітниць та трудового фермера Канади в демонстраційних лавах. Не з цікавості, а з обов'язку треба сійти на масові мітинги й демонстрації на 25

лютого. Не сміє ніхто сидіти вдома в той час, як свідомі трудящі демонструють на вулицях міст і фермерських осель свою силу, треба постійно за бойовими гаслами класової борні.

Хай вчас демонстрації не буде ніжного робітника, робітниць та бідняцького фермера, які стояли б збоку саме тоді, як вулицями проходять свідомі пролетарі, демонструючи на 25 лютого капіталістична класа зобов'язує усі свої сили, щоби припинити демонструючи масу трудящих. Але трудящі маси у спавних лавах йтимує вперед і далі найлюдянішим вулицями міст з революційними піснями, з бойовими гаслами.

Побачити хто знайомих чи незнайомих робітника, що стоїть збоку вчас демонстрації, клячте його всередині демонстраційних лав. Самі знов постійте до кінця тієї демонстрації, вислухайте промови, набірайте гарту й сили до ще відкритішої класової борні.

День 25 лютого повинен застати в демонстраційних лавах усіх трудящих Канади.

М.Ліній.

В ДЕНЬ 25-ГО ЛЮТОГО УСІ МАСОВО ВИЙДІМ НА ВУЛИЦІ ДЕМОНСТРУВАТИ

Брендон, Ман.

Останнє засідання міської ради Брендон за дня 16 лютого показало ясно, що безробітні цього міста мусять почати від тепер більш боєву акцію й інтенсивнішу організаційну роботу. Всі домагання безробітних щодо підвищення допомоги для жінок безробітних, плачання ренти й світла, щодо скасування безплатної праці, яку виконують самітні безробітні або оплачування її після трейд-юнійної скалі плати, щодо реєстрації безробітних дівчат — всі ті домагання, предложені делегатами безробітних на зазначеній засіданні, були міською радою цілковито зигноровані.

Лейборістсько-фейкерські алдермени Спедфорд і Дейвіс навіть не пробували обстоювати домагань безробітних, а йшли послушно на мотузочку гарячого заступника буржуазних інтересів мейора Кейтера.

Хоч безробітні заповнили того вечора салью міської ради по березі й такі зібрання відбували безперервно через кілька останніх засідань міської ради, вони й їхні прислужники з той ради не поступилися.

Все те вказує нам ясно, що акція з боку безробітних мусять бути на майбутнє скріплена. Безробітні мусять почати демонструвати свої домагання на вулицях міста, вони повинні втягнути в свої ряди жінок і безробітних дівчат та стало поширювати свій вплив на дальні шари робітництва. Таким чином безробітні зможуть присидувати "опікунів міста" до уступки.

Зосібна ми повинні використати для того руху міжнародний день проти безробіття і в той день вийти масово на вулиці під боєвими революційними гаслами й конкретними домаганнями за працю до життя.

Безробітний.

ГОСТРО ЗАСУДЖУЄМО ПОЛІЦЕЙСЬКИЙ ТЕРОР ПРОТИ ВИЗВОЛЬНОГО РУХУ ТРУДЯЩИХ

Кровленд, Онт.

Серед працюючої класи в Канаді йде зараз велике безробіття і голод й саме проти цього виступають з протестами безробітні маси трудящих Канади. Капіталістична класа Канади послугоується найбрутальнішими методами, громлінням безробітних поліційними класами, в'язницями й депортуванням робітників чужинського походження.

Десятки робітників чужинського походження, які зістали заманені до цієї країни обіцянками агентів капіталу находитися зараз у в'язницях, тримає там канадійський урядом за візний інший "злочин", тільки за той, що вони відмовляються спокійно гинути з голоду.

Уряд має на меті депортувати цих робітників в надії, що страх перед депортуванням постраить робітників чужинського походження, які ще осталися на волі, а це знов поможє капіталістам і їхньому урядові в Канаді надалі експлуатувати й морити цілу працюючу класу в Канаді.

На 25 січня відбулось в тутешній місцевості масове віче

проти поліцейського терору й депортації чужинських робітників в Канаді. Вічем проводили тов. Струс, секретарювантв. В. Войчук. На віче прибуло чимало робітників, щоби вислухати про поліцейський терор, який зараз застосовує капіталістична класа Канади, щоби здавити зростаючий революційний рух трудящих мас.

На віче промовляли т.т. М. Слободян і Т. Сідні з Торонто. Оба промови викривали усі події визвольного руху трудящих мас в Канаді та про посилену атаку капіталістичної класи проти фронту працюючих.

Після промов відчитано протестну резолюцію проти поліцейського терору й депортації чужинських робітників з Канади. Резолюції прийнято усіма голосами присутніх робітників і робітниць.

І. Струс, голова. І. Войчук, секр.

Ви — що коротасте дні Вашого життя при вських вартатах праці, як на землі так і в глибоких норах підземелля, пішіть до "Українських Робітничих Вістей" про все те, що з Вами й кругом Вас діється.

В елевейторах повно пшениці, а безробітні гинуть з голоду

БУДЬМО НАПОГОТОВІ ДО ЩЕ ВІДКРИТІШОЇ І ЖОРСТОНІШОЇ КЛАСОВОЇ БОРІТЬБИ

Веланд, Онт.

В сьогоднішні дні, дві найвідкритіших класових боїв, що йдуть між двома класами, не може бути амілування одної класи над другою. Саме зараз, коли капіталістична класа намагається усіма силами знищити робітничу класу, стає ясно, що ми, як класа працюючої й пригнобленої, мусямо теж вжити всіх засобів на покониання класового противника трудящих мас.

Капіталістична система обмотала сьогодні так робітників і бідняцьких фермерів, що саме життя заставляє кожного з них станути на шлях класової боротьби за працю до життя й працю. Боротьба ця вже розпочалась на всіх фронтах. Капіталістична класа змагає на силі здавити зростаючий революційний рух трудящих мас.

Та не амавати капіталістичній класі масового зриву трудящих. Не спійти її нарастачої революційної хвилі. Робітники й бідняцькі фермери об'єднаним фронтом ще більше підсилити класову боротьбу проти визискувачів і угнітачів і в боротьбі витримать до побідного кінця працюючої класи.

Ванька.

У НАС ГОЛОДНІ РОБІТНИКИ МОВЧКИ ГИНУТЬ ГОЛОДОВОЮ СМЕРТЮ

Савт Поркопайн, Онт.

В тутешній місцевості так вже зросло безробіття, що безробітні тижнями ходять вулицями зморені, обдерті і чекають лише на голодову смерть. Коли ми спробували скликати масовий мітинг безробітних і поговорити на нему про важке положення безробітних — на мітинг той прибуло дуже мало безробітних.

Чимало з їх зараз висиджують по узеньких норах в смороді і бруді, щоби скорше затроїти себе і скорше згинути у голоді. Намарно вистовують безробітні цілими днями поїди офісами майнів, чекаючи на працю. Вони не чувають щодня одні й ту саму мову: — Праці немає сьогодні...

Таке саме було й 22 січня. Багато безробітних стояли під офісом майнів, дожидаючи, може такій когось з їх покличе до праці. Нараз виїшов бос і андіймов усіх, що роботи немає. Безробітні рушили по вільним ходом назад, хто куди знав.

Один з їх, фінляндський ро-

бітник, не маючи вже чого повертати в місто і в чим, не добачуючи ніякого більше виходу зі свого важкого положення, мовчливо підійшов до шифти майнів і скочив вдолину на 2,300 фітінг завглибшки. Його тіло спадало надолу вже самими куснями...

Ось до чого доводить господарка капіталістичної класи тай несвідомі робітників. Замість боротьбою постояти за працю або повне утримання, несвідомі робітники самі на себе накладають руки й гинуть. Хай же це буде пересторогою для усіх несвідомих робітників, що не слід так марнувати свого життя. За працю або повне утримання треба боротися з капіталістичною класою. Усі безробітні повинні пристати до товариства безробітних і організовано боротися за належні права. Треба пам'ятати, що лише боротьбою можна усе здобути й полекшити своє життя й своєї родини.

Підземний.

ВАТАЖНИ ЮМВА ЗНОВ ПІДЛАБУЗНЮЮТЬСЯ ДО МАЙНЕРІВ І БЕЗРОБІТНИХ, ЩОБИ ДАЛИ ЇХ ЗРАДЖУВАТИ

Дромгелер, Алта.

Безробіття розпростерло свої крила на цілу Канаду. Нікуди уникнути цього і в нашій місцевості. Вуглеві копальні задово роблять день на тиждень, а кілька копальень вже зовсім закриті.

Деякі родини беруть в місті заповному \$2.50 тижнево, наковане у кого діти то місто дає кождо дитину додатку 25 ц.

Самітних робітників, що не зв'язані з родинними обов'язками, висплавляють до кемпів рубати корчі за мізерну плату по \$1.70 денно, за харчі обтягають з тієї плати по \$1.

Щоби замилити місцевим шахтарям очі та показати свій жал до безробітних, місцеві лідери ЮМВА скликали одної неділі на спортовій площі мітинг безробітних.

На площі в той час було близько 400 осіб. 170 з них згуртувалось коло підвищення, щоби почути промови брехунів, а решта публіки стояло подайки і дивлячись, як грачі практикують бейсбол і футбол.

Нараз голова відкрив мітинг і покликав бесідника. Бесідник заговорив, що бачив на кемпах, де живуть і працюють самітні безробітні. Почав плакати крокодильчими сльозами, що ці люди дістають мізерну поживу,

терплять холод і не можуть читати магазинів, бо по кемпах нема ніякого світлення. Не забув бідачисько згадати, що на заклик вугільних операторів, щоби шахтарі йшли до ліса і рубали проти копальні за меншу ціну, на що ніх не можна згодитися. Та ж це нічо іншого, лише скебство. А ми, шахтарі, організовані, нам нікуди скебувати лісових робітників.

Декоких слухачів огорнув тихий сміх, що бесідник так крешко збрехав. Видно, забув бідачисько, що ЮМВА своїми силами амавила страйк шахтарів у Меркол, Алта.

Далі отой бесідник закликав до боротьби проти безробіття внаслідок цього:

— Але ви, шахтарі не думайте, що я хочу країну аруйнувати. Боже борони, щоби ви подумали, що я почервонів. Я проти червоних — їхніми ідеями я нікуди не годжуся. Але проти цього насильства над безробітними треба боротися.

Голов його раз-у-раз розпосився по площі "треба боротися".

Кричати, що "треба боротися", будь хто потрапить. Але як боротися, про те навіть сама шайка ЮМВА нічого не спійнула.

Викликали до промов своїх і

кожний з них пхав свої чотири грейцарі. Нарешті закрили мітинг автоматично лише на те, щоби ніхто не мав змоги поставити питання і розвести дискусію.

Шахтарів на Велей огорнула апатія і за минулих кілька літ зовсім себе не проявляють ні в жадній боротьбі, бо зістали зневірені своїми попередними провідниками. Велике число шахтарів тут живе тепер у великій нужді і амідних.

Щоби цему лихови хоч трохи зарадити, а головно проти цього безробіття, лише є один вихід: усі шахтарі за Ред Дір Велей повинні пробудитися з сну і масово прийти до Дромгелера на 25 лютого і взяти участь у Міжнародній демонстрації проти безробіття.

Р—р.

"Я, БУВШИЙ ЖОВНІР, ВОЮВАВ ЗА ЦЮ КРАЇНУ, А ЗАРАЗ ГОЛОДУЮ", СКАЗАВ БЕЗРОБІТНИЙ

Содбори, Онт.

Це було на 12 лютого. Саме в 8.30 години рано я йшов до Укр. Роб. Дому на курс, який зараз відбувається. На вулиці я побачив одного робітника. Один на йому був подмастований, він самий виглядав страшно злиденно, зморено. Унесь, трясся від зима. Саме я переходив попри його й він мене сіннув алетка за рукав, запитуючи, чи я француз.

Я відповів йому, що я українець. Він махнув на мене рукою і більше не думав до мене говорити. Та я самий зацікавився тим робітником і спитав його, чого він бажає. Він недолічно заговорив до мене і став оповідати про себе.

— Я бувшии ретурні солдатер, говорив він. Я воював за цю країну, а як війна скінчилась, тоді ще була робота, бо і я був молодий. Зараз я вже постарівся і таких, як я, більше не беруть до праці. Ім вже не треба мене. 9 місяців я вже отак ходжу без праці, голодую...

По його обличчю покотились сльози. Він несміло попрохав мене, щоби я йому подав 10 центів на їду, щоби він собі купив бодай бохонець хліба.

Я, хоч самий безробітний, не їм лише один раз на цілий день, дав йому 25 центів. Він, дякуючи мені, дуже здивувався.

— Я не сподівався, щоби українцез допоміг французові, заговорив він. Але видно, що ти є милосердний і сповняєш заповіді божи, то най тоби бог по смерті за це надгородить.

Я відповів тому безробітному й нещасному солдатеру, що своєю кров проливав за ту країну капіталу, що в мене немає боги, а є одна велика пролетарська армія, яка без огляду на національність об'єднує усіх робітників до боротьби проти тих визискувачів, що зголоджують робітничі маси і вимордовують їх у капіталістичних війнах. Я оповів йому, що у свідомих робітників немає ненависті одних до одних, а є одна ненависть і готовність до бою проти капіталістичної класи, що визискує усіх робітників на рівні і гнобить їх аж до загину. І проти них мусять об'єднатися в боротьбі класа працюючих по усьому світі.

М. П.

МІСЯЧНІ ЗБОРИ членства відлау ТУРФДім у Вінніпегу відбудуться В СЕРЕДУ, 25-ГО ЛЮТОГО В УКР. РОБ. ДОМО

Всі члени повинні прийти на збори на означений час. Початок в годині 8-їй вечером. Заряд.

ПРОТЕСТУСМО ПРОТИ ПОЛІЦЕЙСЬКОГО ТЕРОРУ І ДЕПОРТАЦІЇ ЧУЖИНЦЬКИХ РОБІТНИКІВ

Дромгелер, Алта.

В неділю, 15-го лютого, українське робітництво, яке гуртується при українських робітничих організаціях, зішлось чисельно до сали Укр. Роб. Дому. Концерт відбувся старанням Секції Молоді під дрігентуров тов. В. Нікшфорук.

Концертна програма була багата і різномамітна. Концерт заслугує на увагу і признання, що ці молоді товариші й товаришки не жаліли свого труду і доклали усіх зусиль, щоби виконати концертну програму як слід. Учні УРДШОлі співали народні пісні, а з музичної програми відграли на мандолінах кілька нових класичних творів. За це публіка нагородила дівчому довгим овлесками. Виступ молодих товаришок в солях і дуєтах також випав добре.

На середині програми виступив бесідник тов. Д. Вінтоник. Згаданий товариш заговорив про завдання Секції Молоді і Української Робітничої Школи, в яких виховується дітей на на-

дійну зміну в робітничому фронті. Наколі скінчив промову тов. Вінтоник, виступив з короткою промовою тов. В. Данилюк про поліцейський терор і депортування чужинських робітників. Прикінці промови він відчитав протестну резолюцію.

По прочитанні резолюції протесту встало близько 300 осіб і одобрили резолюції, щоби вислати на призначені адреси, як протест проти депортації боєвих чужинських робітників. В другій частині програми, дівчому відтанцювала українські танки.

Публіка затрималася на сали до пізної ночі. Дівчому своїми рухами в танках зацікавила публіку. Що до концертної програми, то справді програма цієї вечора була задовга. Щоби публіку не задержувати до пізної ночі, треба, щоби дрігент разом інструктором танків вкладали спільно програму, тоді для агаданих товаришів менше буде праці надавання лекції публіка буде на всім задоволена.

Р—р.

ВИБОРИ В ПОЛЬЦІ ПРОВОДИЛА КАРНА ЕКСПЕДИЦІЯ ПІЛСУДСЬКОГО

Лист селянина зі села Тенетники, повіту Рогатин, до свого брата в Канаді.

Дорогий брате! Ти запитуєш нас, як нам живеться під фашистською Польщею, й як відбулись вибори до польського союму і чи була карна експедиція в нашому селі.

Якраз перед виборами приїхала карна експедиція до нашого села в числі 70 жовнів. Зараз зажадали від селян 70 подушок, верет, курей, яєць, масла, сира, бараболі і т. ін. Це все селяне мусяли дати, бо боялись, щоб їх війське не било так, як по других селах. Також казали селянам, щоби всі голосували на одинку, то не будуть їх бити і забирати їх майно та зльїють від варті, бо селяни мусяли вартувати панські стирти.

Зі страху селяни мусяли сповнити розказ цих жовнів. В нашому селі в цих виборах було багато більше голосів на

одинку, як в минулих. На одинку було 150 голосів, на Сель-Роб Едність 96, на УНДО 26. В селі Бошпові не хотіли селяни голосувати на одинку, то тепер за кару мусять робити варту по 80 чоловіка день і ніч. А де голосували на одинку, там парті скасовано.

По других селах ще не так робили. Забрали збіжжя: пшеницю, жито, ячмінь, овес, гречку, просо, муку, взагалі, що було в коморі і висипали на купу, теда мішали з аємлею і з чим хотіли. Спонами збіжжя кидали під ноги коням. З хатив також забирали все. Падушки розоривали і пірля пускали з вітром, полотно різали на кусники, будинки розпівали. Вилі кого попало, жінок насилували, що хотіли, те робили.

Твій брат.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ, ЧИТАЙТЕ Й РОЗПОВСЮДНЮЙТЕ СВОЮ ПРЕСУ

яку видає одинок в Канаді українське РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО Т-ВО і яка служить тільки інтересам робітників і бідних та середніх фермерів!

Колі Ви вже читаете свою пресу, то обов'язком Вашим є подбати, щоби її передплачували й читали Ваші сусіди, знайомі та товариші й товаришки по праці. Бо тільки робітничо-фермерська преса видається за гроші робітників і фермерів, тільки вона широко відкриває свої сторінки для вислову своїх думок трудящим масам, тільки вона викриває всі злочини, які поповнює класа визискувачів над трудящими Канади й цілого світа.

Найширші й найдокладніші інформації з поля класової боротьби, з подій у цілому світі Ви найдете на сторінках робітничо-фермерської преси. Тільки на її сторінках Ви маєте спроможу писати про всі тяжкі переживання працюючих. Тільки вона дає Вам вказівки і поради, чому працюючі повинні організуватися й боротися за визвіз з капіталістичного визиску.

Робітничо-Фермерське Видавниче Товариство видає такі газети й журнали для робітників і фермерів, для трудящого жіноцтва та молоді:

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ" — виходить три рази на тиждень по шість сторін. Передплата: \$4.00 на рік, а \$2.00 на півроку.

"ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ" — виходить раз на тиждень по вісім сторін. Передплата: \$2.00 на рік, \$1.00 на півроку.

"РОБІТНИЦЯ" — журнал для трудового жіноцтва, виходить два рази на місяць. Передплата: \$1.50 на рік, 80 ц. на півроку.

"БОЮВА МОЛОДЬ" — журнал для робітничої і фермерської молоді, виходить раз на місяць. Передплата: 50 центів на рік.

Ці газети й журнали Ви повинні передплачувати, читати й поширювати. Замовляйте їх, або одну з них таки негайно! Передплату засилайте до:

THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASS'N

Cor. Pritchard Avenue and McGregor Street WINNIPEG — MANITOBA — CANADA